Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

19 päivänä maaliskuuta 2012*

Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Kantelun hylkääminen — Oikeutettu intressi — Yhteisön etu — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton

Asiassa T-273/09,

Associazione ”Giùlemanidallajuve”, kotipaikka Cerignola (Italia), edustajinaan asianajajat L. Misson, G. Ernes ja A. Pel,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Bouquet ja V. Di Bucci, avustajanaan asianajaja J. Derenne,

vastaajana,

jota tukee

Fédération internationale de football association (FIFA), kotipaikka Zürich (Sveitsi), edustajinaan asianajajat A. Barav ja D. Reymond,

väliintulijana,

jossa vaaditaan kumottavaksi komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 7 artiklan 2 kohdan nojalla 12.5.2009 tehty komission päätös K(2009) 3916, jolla hylätään oikeutetun intressin ja yhteisön edun puuttumisen vuoksi kantajan tekemä kantelu, joka koski EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomisia, joihin Federazione italiana giuoco calcio, Comitato olimpico nazionale italiano, Union of European Football Associations ja Fédération Internationale de football association ovat väitetysti syyllistyneet määrättäessä seuraamuksia Torinossa (Italia) toimivalle Juventus Football Club SpA:lle (asia COMP/39464 – Supporters Juventus Torino/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

määräyksen

Asian tausta

1 Associazione "Giùlemanidallajuve" (jäljempänä yhdistys tai kantaja) on voittoa tavoittelematon yhdistys, jonka ovat perustaneet Torinossa (Italia) toimivan Juventus Football Club SpA:n (jäljempänä Juventus) jäsenet, vähemmistöosakkaat ja kannattajat.

2 Yhdistys perustettiin tarkoituksenaan valvoa jäsentensä etuja ja riitauttaa Juventukselle vuonna 2006 määrätyt seuraamukset tietyistä sellaisista lainvastaisista menettelytavoista, joilla pyrittiin vaikuttamaan erotuomarien nimeämiseen.

3 Kyseiset seuraamukset määräsi Juventukselle Federazione italiana giuoco calcion (Italian jalkapalloliitto, jäljempänä FIGC) Commissione d'Appello Federale (valituslautakunta) 14.7.2006 tekemällään päätöksellä. Ne vahvistettiin tämän jälkeen olennaisilta osin FIGC:n Corte Federalen (ylin valituselin) 25.7.2006 tekemällä päätöksellä ja Comitato olimpico nazionale italianon (Italian olympiakomitea, jäljempänä CONI) Camera di Conciliazione ed Arbitraton (sovittelu- ja välityslautakunta) 27.10.2006 tekemällä päätöksellä. Seuraamusten johdosta Juventukselle määrättiin sakko, se menetti jo saamansa Italian mestaruuden kaudella 2004/2005, sille ei annettu Italian mestaruutta kaudella 2005/2006 ja se pudotettiin sarjan viimeiselle sijalle Italian mestaruusliigan A-sarjassa tämän viimeisen kauden aikana. Päätöksen johdosta Juventuksen oli pelattava kaudella 2006/2007 B-sarjassa siten, että sitä rangaistiin yhdeksällä pisteellä eikä se saanut osallistua kyseisen kauden aikana Euroopassa Champions Leagueen (mestarien liiga), vaikka se oli selvittänyt tiensä kyseiseen kilpailuun.

4 Saatettuaan asian Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lazion alueellinen hallintotuomioistuin, jäljempänä TAR) käsiteltäväksi yhdistys teki Euroopan yhteisöjen komissiolle 1.6.2007 kantelun [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 7 artiklan 2 kohdan nojalla. Kyseisessä kantelussa ilmiannettiin EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomiset, joihin FIGC, CONI, Union of European Football Associations (Euroopan jalkapalloliitto, jäljempänä UEFA) ja Fédération internationale de football association (kansainvälinen jalkapalloliitto, jäljempänä FIFA) olivat syyllistyneet toisistaan riippumatta ja/tai kollektiivisesti Juventukselle määrättyjen seuraamusten yhteydessä. Yhdistys väitti lähinnä, että sekä sellaisten FIGC:n ja CONI:n elinten perustaminen, jotka ottavat kantaa kurinpitokysymyksiin (FIGC:n Commissione d'Appello Federale, FIGC:n Corte Federale ja CONI:n Camera di Conciliazione ed Arbitrato), että kyseisten instanssien johtamat menettelyt olivat lainvastaisia. Se oli lisäksi sitä mieltä, että kurinpitotoimenpiteet olivat olleet perusteettoman vakavia ja syrjiviä ja niillä vahingoitettiin Juventusta ja useita kyseisen seuran tukijoita, osakkaita ja kannattajia.

5 Komissio pyysi 10.7.2007 FIGC:tä, CONI:tä, FIFA:ta ja UEFA:ta esittämään huomautuksensa kantelusta. Yhdistys kehotti 19.2.2008 komissiota ottamaan kantaa sen kanteluun. Komissio vastasi 14.3.2008 päivätyllä kirjeellä ja täsmensi, että sen yksiköt olivat parhaillaan tutkimassa kantelua. Kantaja nosti 26.6.2008 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa EY 232 artiklaan perustuvan laiminlyöntikanteen. Asia merkittiin rekisteriin numerolla T-254/08. Samana päivänä komissio pyysi yhdistykseltä lisätietoja. Komissio pyysi 10.7.2008 yhdistykseltä muita täsmennyksiä. Yhdistys vastasi näihin kumpaankin tietojensaantipyyntöön 1.8.2008 päivätyllä kirjeellä.

6 Komissio ilmoitti kantajalle 29.8.2008 päivätyllä kirjeellä [EY] 81 ja [EY] 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 (EYVL L 123, s. 18) 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että se katsoi esitettyjä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja tutkittuaan, ettei yhdistyksellä ollut oikeutettua intressiä tehdä asetuksen N:o 1/2003 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kantelua ja ettei tutkimuksen aloittamiseen väitetyistä rikkomisista ollut joka tapauksessa olemassa riittävää yhteisön etua. Kantaja vastasi 25.9. ja 30.10.2008 päivätyillä kirjeillä kyseiseen kirjeeseen pysyttämällä alkuperäisen kantansa.

7 Komissio teki 12.5.2009 asetuksen N:o 773/2004 7 artiklan 2 kohdan nojalla päätöksen K(2009) 3916, jolla se hylkäsi kantelun (jäljempänä riidanalainen päätös). Komissio vetosi ensisijaisesti siihen, ettei kantajalla ollut oikeutettua intressiä, ja toissijaisesti siihen, että tutkimuksen jatkamiseen ei ollut olemassa riittävää yhteisön etua.

8 Komissio korosti aluksi oikeutetun intressin puuttumisesta, että yhdistys ei edusta Juventuksen intressejä ja että se ei toimi jälkimmäisen nimissä. Komissio totesi tämän jälkeen, ettei yhdistys ollut osoittanut, että sen jäsenten taloudellisia intressejä olisi loukattu riippumatta siitä, onko kyse Juventuksen tukijoista vai vähemmistöosakkaista.

9 Tutkimuksen jatkamisen kannalta riittävän yhteisön edun puuttumisesta, johon vedottiin toissijaisesti, komissio huomautti, että vaikka oletetaan, että väitetyillä rikkomisilla on voitu vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan, ilmiannetut menettelytavat eivät vaikuttaneet merkittävästi yhteismarkkinoiden toimintaan. Tutkinnan jatkaminen olisi joka tapauksessa edellyttänyt komissiota käynnistämään kohtuuttoman laajan tutkimuksen siihen nähden, miten epätodennäköistä rikkomisen toteaminen olisi.

10 Riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen kuudes jaosto totesi, että lausunnon antaminen yhdistyksen nostamasta laiminlyöntikanteesta raukeaa (asia T-254/08, Associazione "Giùlemanidallajuve" v. komissio, määräys 22.12.2009, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

11 Yhdistys nosti nyt käsiteltävän kanteen 10.7.2009 jättämällään kannekirjelmällä.

12 FIFA (jäljempänä väliintulija) pyysi 23.11.2009 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Kuudennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 18.3.2010 antamallaan määräyksellä.

13 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin neljänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt käsiteltävä asia tämän vuoksi siirrettiin.

14 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— määrää komission aloittamaan tutkimuksen sen toteamiseksi, että FIGC, CONI, UEFA ja FIFA ovat rikkoneet EY 81 ja EY 82 artiklaa, jotta

  — EY 81 ja EY 82 artiklan kanssa ristiriidassa olevat ratkaisut sekä FIGC:n, CONI:n ja UEFA:n Juventukselle määräämät seuraamukset kumotaan

  — FIGC, CONI, UEFA ja FIFA velvoitetaan korvaamaan yhdistykselle vahinko, joka sille on tosiasiallisesti aiheutunut siitä, että kyseiset yritykset ja yritysten yhteenliittymät ovat rikkoneet EY 81 ja EY 82 artiklaa

  — kaikista tarpeellisista seuraamuksista määrätään.

15 Vastauksessaan kantaja vaatii myös komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Komissio ja väliintulija vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

17 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan mukaan silloin, kun unionin yleinen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen ratkaisemaan kannetta tai kun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne on selvästi täysin perusteeton, unionin yleinen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

18 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo käsiteltävässä asiassa, että sillä on asiakirja-aineistoon sisältyvien asiakirjojen perusteella tarpeeksi tietoa asiasta, ja päättää kyseisen artiklan perusteella suullista käsittelyä aloittamatta ratkaista käsiteltävän kanteen perustellulla määräyksellä.

1. *Kantajan vaatimukset komissiolle annettavasta määräyksestä*

19 Kantaja vaatii vaatimustensa toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin määrää komission suorittamaan tutkimuksen väitetyn rikkomisen toteamiseksi, jotta kyseessä olevat ratkaisut ja seuraamukset kumottaisiin, jotta FIGC, CONI, UEFA ja FIFA velvoitettaisiin korvaamaan yhdistykselle aiheutunut vahinko ja jotta muista tarpeellisista seuraamuksista määrättäisiin.

20 Tästä unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimilla ei ole laillisuusvalvontaa harjoittaessaan toimivaltaa antaa toimielimille määräyksiä. EY 233 artiklan sanamuodon mukaan näet toimielimen, jonka toimi on kumottu, on toteutettava kumoamiskanteen perusteella annetun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. vastaavasti asia T-224/95, Tremblay ym. v. komissio, tuomio 27.11.1997, Kok., s. II-2215, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Tästä seuraa, että kantajan vaatimukset komissiolle annettavasta määräyksestä on jätettävä tutkimatta, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

2. *Kumoamisvaatimukset*

22 Komission tavoin on huomautettava, ettei kannetta ole jäsennelty riidanalaista päätöstä koskevilla kumoamisperusteilla. Ensimmäisen osan "Tosiseikat" (kanteen 1–27 kohta) jälkeen siinä esitetään tiettyjä yksityiskohtaisia selityksiä siitä, miten komissio on käsitellyt kantelua (kanteen 28–42 kohta), yhdistyksen oikeutetusta intressistä (kanteen 43–63 kohta), unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä (kanteen 64–72 kohta) ja Juventukselle määrättyjen seuraamusten ajallisesta rajallisuudesta (kanteen 73–76 kohta). Kanteessa on tämän jälkeen tarkasti perusteltu osa "Oikeudellinen arviointi", joka koskee sitä, että kyseiset urheiluelimet ovat rikkoneet EY 81 ja EY 82 artiklaa, ja jossa toistetaan kantajan kantelussaan esittämät väitteet ilmiannetuista toimenpiteistä sekä yhdistyksen esittämät eräät täsmennykset vastauksena komission 29.8.2008 päivättyyn kirjeeseen (kanteen 77–368 kohta).

23 Kanteen 371–373 kohdassa kantaja tiivistää väitteensä seuraavasti:

— komissio ei ole riittävästi ottanut huomioon kantelussa esitettyjä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, ja se on tästä syystä laiminlyönyt tehtävänsä kilpailupolitiikan täytäntöönpanijana ja suunnittelijana ja jättänyt noudattamatta perusteluvelvollisuuttaan

— on kuitenkin ilmeistä, että kantelun kohteena olevat toimenpiteet ovat selkeästi ristiriidassa EY 81 ja EY 82 artiklan kanssa.

24 Koska kantaja on olennaisilta osin toistanut kanteessaan kantelunsa sanamuodon, riidanalaisessa päätöksessä olevaa komission päättelyä koskevia kumoamisperusteita on vaikea yksilöidä, kuten komissio huomauttaa.

25 Komissio on sen perusteella, miten se on itse ymmärtänyt kanteen, uskonut vastineessaan voivansa päätellä kantajan esittäneen viisi kanneperustetta. Näin yksilöidyt kanneperusteet koskevat ensinnäkin sitä, että komissio ei ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan, toiseksi, että asetuksen N:o 1/2003 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua oikeutetun intressin käsitettä on sovellettu virheellisesti, kolmanneksi, että komissio on laiminlyönyt tehtävänsä kilpailupolitiikan täytäntöönpanijana ja suunnittelijana, neljänneksi, että käsitettä, joka koskee yhteisön etua kantelun tutkimiseen, on sovellettu virheellisesti, ja viidenneksi, että EY 81 ja EY 82 artiklaa on rikottu.

26 Kantaja ei vastauksessaan ole riitauttanut tätä kanteen tulkintaa, ja se on järjestänyt väitteensä komission vastineessaan yksilöimien kanneperusteiden mukaan.

27 Komissio on vastauksessaan myös väittänyt, että kantaja on esittänyt vastauksessaan uuden kanneperusteen, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.

28 On todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näiden mainintojen on oltava riittävän selviä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen tukeutumatta muihin tietoihin. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenhoidon takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin tietty kanneperuste perustuu, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmästä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi (asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993, Kok., s. II-523, 20 kohta; asia T-154/98, Asia Motor France ym. v. komissio, määräys 21.5.1999, Kok., s. II-1703, 49 kohta ja asia T-277/97, Ismeri Europa v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 15.6.1999, Kok., s. II-1825, 29 kohta). Vastaavien vaatimusten on täytyttävä silloinkin, kun kanneperusteen tueksi esitetään väite (ks. vastaavasti asia T-209/01, Honeywell v. komissio, tuomio 14.12.2005, Kok., s. II-5527, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin on sitä mieltä, että vaikka kanteessa on ilmeisiä puutteita, siinä on kuitenkin riittävästi tietoja, jotta komissio on voinut ottaa kantaa asiakysymykseen ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tutkia riidanalaisen päätöksen laillisuuden.

30 Kanne voidaan siis ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista. Näin ollen kantajan väitteet on tutkittava niiden komission yksilöimien kanneperusteiden nojalla, jotka unionin yleisen tuomioistuimen mielestä vastaavat pääosin kanteen sisältöä.

31 Unionin yleinen tuomioistuin tutkii ensin neljännen kanneperusteen, joka koskee yhteisön edun käsitteen virheellistä soveltamista. Kantajan väitteet, jotka voidaan koota yhteen kyseisen kanneperusteen yhteydessä, näyttävät näet seikkaperäisimmiltä. Neljäs kanneperuste koskee lisäksi yhtä niistä perusteluista, joihin komissio on nojautunut päättelyssään hylätäkseen kantelun, kun taas toisena perusteluna oli se, ettei yhdistyksellä ollut oikeutettua intressiä (ks. edellä 7–9 kohta).

32 On huomautettava, että kumpikin näistä kahdesta perustelusta riittää yksinään perustelemaan kantelun hylkäämisen. Jos näin ollen neljäs kanneperuste, joka koskee yhteisön edun käsitteen virheellistä soveltamista, hylätään, toista kanneperustetta, jonka mukaan komissio on soveltanut virheellisesti oikeutetun intressin käsitettä, ei ole enää tarpeen arvioida (ks. vastaavasti asia T-155/04, SELEX Sistemi Integrati v. komissio, tuomio 12.12.2006, Kok., s. II-4797, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Neljäs kanneperuste, joka koskee yhteisön edun käsitteen virheellistä soveltamista

33 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun komissio päättää asettaa sille tehdyt EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomista koskevat kantelut tärkeysjärjestykseen, se voi päättää, missä järjestyksessä kantelut on tutkittava, ja käyttää tärkeysjärjestyksen perusteena tiettyyn asiaan liittyvää yhteisön etua (ks. vastaavasti asia T-24/90, Automec v. komissio, tuomio 18.9.1992, Kok., s. II-2223, Kok. Ep. XIII, s. II-65, 83–85 kohta).

34 Asian tutkimisen jatkamista koskevaa yhteisön etua arvioidessaan komission on erityisesti verrattava keskenään tapahtuneeksi väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen merkitystä yhteismarkkinoiden toiminnan kannalta, sitä todennäköisyyttä, että se voi todeta rikkomisen tapahtuneen, ja sitä, miten laajoja tarpeelliset tutkimukset olisivat, jotta se voisi parhaalla mahdollisella tavalla täyttää tehtävänsä valvoa EY 81 ja EY 82 artiklan noudattamista (edellä 33 kohdassa mainittu asia Automec v. komissio, tuomion 86 kohta).

35 Tapauksessa, jossa on katsottu, että kyseessä on vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, komissio tutkii EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomista koskevan kantelun siis ainoastaan, jos asiaan liittyy riittävä yhteisön etu. Näin saattaisi olla erityisesti silloin, kun kantelun kohteena oleva rikkominen on omiaan aiheuttamaan merkittäviä häiriöitä yhteismarkkinoilla (asia C-425/07 P, AEPI v. komissio, tuomio 23.4.2009, Kok., s. I-3205, 54 kohta).

36 Unionin tuomioistuimien harjoittama tuomioistuinvalvonta, joka kohdistuu siihen, miten komissio käyttää sillä kantelujen tutkinnassa olevaa harkintavaltaa, ei saa johtaa siihen, että ne korvaavat komission yhteisön etua koskevan arvioinnin omalla arvioinnillaan, vaan tuomioistuinvalvonnan tarkoituksena on sen selvittäminen, ettei riidanalainen päätös perustu asiallisesti virheellisiin tosiseikkoihin tai ettei siihen liity oikeudellista virhettä, ilmeistä arviointivirhettä tai harkintavallan väärinkäyttöä (asia T-115/99, SEP v. komissio, tuomio 14.2.2001, Kok., s. II-691, 34 kohta ja asia T-193/02 Piau v. komissio, tuomio 26.1.2005, Kok., s. II-209, 81 kohta).

37 Käsiteltävässä asiassa komissio on katsonut kahden seikan perusteella, ettei tutkimuksen jatkamiseen ollut olemassa yhteisön etua.

38 Komissio totesi riidanalaisen päätöksen 41–49 perustelukappaleessa ensisijaisesti, etteivät ilmiannetut menettelytavat vaikuttaneet merkittävästi yhteismarkkinoiden toimintaan edellä mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla ja että näin oli neljästä syystä, joita ovat ensinnäkin asian rajallinen taloudellinen ulottuvuus ja niiden kuluttajien vähäinen määrä, joihin sillä on vaikutusta, toiseksi asian saattaminen toimivaltaisten kansallisten tuomioistuimien käsiteltäväksi, kolmanneksi oletettujen rajoitusten rajallinen maantieteellinen ulottuvuus ja neljänneksi väitettyjen rajoitusten vaikutusten päättyminen.

39 Komissio katsoi toissijaisesti riidanalaisen päätöksen 50–56 perustelukappaleessa, että tutkimuksen jatkaminen olisi joka tapauksessa edellyttänyt, että se aloittaa tutkimuksen, joka on kohtuuttoman laaja siihen nähden, miten epätodennäköistä rikkomisen toteaminen olisi.

40 Komissio väittää väliintulijan tukemana, ettei kantaja ole kiistänyt tätä sen perustelujen toista osaa, joka on esitetty riidanalaisessa päätöksessä toissijaisesti. Tästä seuraa komission mukaan, että myös siinä tilanteessa, että kantajan sen päättelyn ensimmäisen osan osalta esittämät väitteet olisivat perusteltuja, tämä ei kuitenkaan riittäisi kyseenalaistamaan sen päätelmää siitä, ettei tutkinnan jatkamiseen ollut olemassa yhteisön etua. Kantajan neljännessä kanneperusteessa esittämät väitteet ovat sen mukaan siis tehottomia.

41 Tällaista väitettä ei voida hyväksyä.

42 Vaikka kantaja ei ole muodollisesti riitauttanut komission sen päätelmän perusteltavuutta, jonka mukaan tutkinta on kohtuuton siihen nähden, miten epätodennäköistä rikkomisen osoittaminen olisi, se väittää näet kanteen 373 kohdassa, että kantelun kohteena olevilla toimenpiteillä rikotaan selkeästi EY 81 ja EY 82 artiklaa. Kantaja toteaa vastauksen 146 kohdassa toimittaneensa kantelussaan tarvittavat tosiseikat ja oikeudelliset seikat helpottaakseen mahdollisimman paljon komission tutkimuksia. Tästä seuraa, että kannetta ja erityisesti sen osaa "Oikeudellinen arviointi", jossa on kyse siitä, että kyseiset urheiluinstanssit ovat rikkoneet EY 81 ja EY 82 artiklaa, voitaisiin tulkita siten, että sillä pyritään riitauttamaan myös komission riidanalaisen päätöksen 50–56 perustelukappaleessa tekemä toissijainen päätelmä, joka koskee tutkimuksen laajuuden kohtuuttomuutta siihen nähden, miten epätodennäköistä rikkomisen olemassaolon osoittaminen olisi.

43 Tämän toteamuksen jälkeen on tutkittava ensinnäkin, perustuuko komission päätelmä, jonka mukaan yhteismarkkinoiden toimintaan ei ole vaikutettu merkittävästi ja joka on esitetty ensisijaisesti riidanalaisen päätöksen 41–49 perustelukappaleessa, asiallisesti virheellisiin tosiseikkoihin tai liittyykö siihen oikeudellinen virhe, ilmeinen arviointivirhe tai harkintavallan väärinkäyttö. Vaikka kantaja ei ole riitauttanut tällaisen päätelmän laillisuutta, komission toissijaisen päätelmän, joka on mainittu riidanalaisen päätöksen 50–56 perustelukappaleessa, arviointi ei ole enää tarpeen (ks. vastaavasti edellä 32 kohdassa mainittu asia SELEX Sistemi Integrati v. komissio, tuomion 47 kohta).

44 Kantaja huomauttaa aluksi kanteen 28 kohdassa komission päätelleen, ettei yhteisön etua ollut olemassa ja ettei sisämarkkinoiden toimintaan ollut vaikutettu merkittävästi, neljän perustelun (ks. edellä 38 kohta) nojalla, joista kolme – jotka koskevat asian rajallista taloudellista ulottuvuutta, asian saattamista toimivaltaisten kansallisten tuomioistuimien käsiteltäväksi ja väitettyjen rikkomisten vaikutusten lakkaamista – ovat kantajan mukaan merkityksettömiä, sillä ne eivät koske jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttamiseen liittyvää problematiikkaa.

45 Kantaja esittää tämän jälkeen kanteessa hajanaisesti ja erikseen useita väitteitä, joilla voidaan katsoa pyrittävän riitauttamaan komission päättely siitä, ettei markkinoiden toimintaan ole vaikutettu merkittävästi. Kyseiset väitteet koskevat ensinnäkin asian kansainvälistä ulottuvuutta, toiseksi ilmituotujen rikkomisten vaikutusten jatkumista, kolmanneksi kansallisten oikeussuojakeinojen riittämättömyyttä ja neljänneksi asian taloudellista ulottuvuutta.

Asian kansainvälinen ulottuvuus

46 Aluksi on koottava yhteen kaikki ne kantajan väitteet, jotka voidaan yhdistää väitetyn rikkomisen maantieteelliseen ulottuvuuteen.

47 Kanteen osassa, jonka otsikko on "Oikeudellinen arviointi: [EY] 81 ja [EY] 82 artiklan rikkominen", kantaja korostaa kanteen 123–138 kohdassa oikeusriidan kansainvälistä luonnetta ja väittää, että ilmiannetut toimenpiteet eivät jää EY 81 ja EY 82 artiklan kiellon ulkopuolelle, koska ne vaikuttavat merkittävästi markkinoihin, sillä menettelytavoilla on vaikutusta koko Italian alueella (markkinat eristävä vaikutus Italiassa) ja niillä rajoitetaan vapaata kilpailua Euroopassa (Juventus ei voi osallistua mestarien liigaan FIGC:n, CONI:n, UEFA:n ja FIFA:n välisten yhteyksien vuoksi).

48 Kantaja väittää kanteen 144–158 kohdassa myös, että kilpailua rajoittavat vaikutukset, joista se oli kannellut komissiolle, vaikuttavat huomattavasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Sama koskee niitä väitteitä, jotka se on esittänyt komissiossa pääomien vapaan liikkuvuuden rajoittamisesta EY 56 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Kantaja selittää tästä kanteen 159–171 kohdassa, että Juventukselle määrätyt seuraamukset ovat rajoittaneet seuran, sen osakkeenomistajien ja henkilöiden, jotka haluavat hankkia pääomaosakkuuksia kyseisestä seurasta, investointeja, mikä vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. EY 81 ja EY 82 artiklassa tarkoitettu käsite "omiaan vaikuttamaan

jäsenvaltioiden väliseen kauppaan" on näet ymmärrettävä siten, että sen piiriin kuuluvat kaikki yhteistoimintajärjestelyt, joilla voidaan vaarantaa perustamissopimuksen tavoitteiden toteutuminen riippumatta siitä, ovatko ne omiaan rajoittamaan jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

49 Tästä on todettava, kuten komissio huomauttaa, että kantaja sekoittaa selvästi EY 81 ja EY 82 artiklassa tarkoitetun jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttamisen käsitteen markkinoille aiheutuvien merkittävien häiriöiden käsitteeseen. Kyse on kuitenkin kahdesta erillisestä käsitteestä, jotka on määritelty selkeästi oikeuskäytännössä (edellä 35 kohdassa mainittu asia AEPI v. komissio, tuomion 49 kohta).

50 Jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttamisen käsite, johon kantaja viittaa, on näet EY 81 ja EY 82 artiklan soveltamisedellytys. Jos jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei ole vaikutettu, kyseisiä määräyksiä ei sovelleta (ks. edellä 35 kohdassa mainittu asia AEPI v. komissio, tuomion 50 ja 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Yhteismarkkinoille aiheutuvien merkittävien häiriöiden käsite – johon komissio viittaa, kun se korostaa riidanalaisen päätöksen 41–49 perustelukappaleessa sitä, ettei yhteismarkkinoiden toimintaan ole vaikutettu merkittävästi – kuuluu komission harkintavallan piiriin, jonka perusteella se voi jättää kantelun tutkimatta. Käsite toimii näet yhtenä sen kysymyksen arviointiperusteena, liittyykö asiaan sellaista riittävää yhteisön etua, että komissio tutkii kantelun. Tässä yhteydessä komission on arvioitava kussakin tapauksessa sitä, kuinka vakavia väitetyt kilpailua rajoittavat vaikutukset ovat ja kuinka pysyviä ne ovat. Tästä velvollisuudesta seuraa erityisesti, että sen on otettava huomioon kantelussa esitettyjen rikkomisten kesto ja merkitys sekä niiden vaikutus unionissa vallitsevaan kilpailutilanteeseen (ks. edellä 35 kohdassa mainittu asia AEPI v. komissio, tuomion 52 ja 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

52 Kuten edellä 35 kohdassa on huomautettu, komissiolla on oikeus jättää tutkimatta kantelu, jos yhteismarkkinoille ei aiheudu merkittäviä häiriöitä, vaikka ilmiannetut menettelytavat vaikuttaisivat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan EY 81 ja EY 82 artiklassa tarkoitetulla tavalla (edellä 35 kohdassa mainittu asia AEPI v. komissio, tuomion 54 kohta).

53 Kantajan väitteet, joilla pyritään osoittamaan vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ovat siis tehottomia.

54 Lopuksi on todettava, että vaikka tiettyjä kantajan väitteitä voitaisiin tulkita niin, että niillä pyritään riitauttamaan komission arviointi siitä, ettei markkinoille aiheudu häiriöitä, millään kantajan esittämällä seikalla ei kuitenkaan voida kyseenalaistaa riidanalaisen päätöksen perusteltavuutta tältä osin.

55 Kuten komissio näet toteaa riidanalaisen päätöksen 43 ja 47 perustelukappaleessa, Juventukselle määrätyn seuraamuksen vaikutus jalkapallomarkkinoiden kilpailurakenteeseen ei ole ulottuvuudeltaan merkittävä: seura on jatkanut pelaamista B-sarjassa ja voinut ottaa uudelleen osaa Italian mestaruusliigan A-sarjaan vain vuosi sen jälkeen, kun sille määrättiin seuraamus, ja mestarien liigaan kaksi vuotta tämän saman seuraamuksen jälkeen. Eräs toinen italialainen seura on voinut osallistua mestarien liigaan edustaakseen Italiaa kausilla 2006/2007 ja 2007/2008. Niitä kantajan väitteitä, jotka koskevat yhtäältä mahdollista vaikutusta jalkapalloseurojen perimiin hintoihin Juventukselle määrättyjen seuraamusten vuoksi ja toisaalta suurten eurooppalaisten seurojen hiljaisen yhteistyön väitettyä riskiä sen johdosta, että Juventus on pudotettu B-sarjaan, ei ole tuettu millään tapaa, eikä niillä siis kyseenalaisteta komission päätelmää, jonka mukaan kyseisillä toimenpiteillä ei ole merkittävää vaikutusta yhteismarkkinoiden toimintaan.

56 Kantajan väitteet, jotka koskevat asian kansainvälistä ulottuvuutta, on siis hylättävä tehottomina ja joka tapauksessa selvästi täysin perusteettomina.

Väitettyjen rajoitusten vaikutusten lakkaaminen

57 Kantaja riitauttaa etenkin kanteen 73–76 kohdassa päätelmän, jonka komissio on tehnyt riidanalaisen päätöksen 48 perustelukappaleessa siitä, ettei tutkinnan jatkaminen ole yhteisön edun mukaista väitettyjen rajoitusten vaikutusten lakkaamisen vuoksi.

58 Komissio kiistää kantajan väitteet.

59 Tästä on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissio voi perustellusti päättää, mikäli se perustelee päätöksensä, että sittemmin lopetettuja menettelytapoja koskevan kantelun osalta ei ryhdytä toimenpiteisiin (yhdistetyt asiat T-133/95 ja T-204/95, IECC v. komissio, tuomio 16.9.1998, Kok., s. II-3645, 146 kohta). Jos komissio haluaa perustaa päättelynsä siihen seikkaan, että menettelyistä on luovuttu, sen on kuitenkin tarkistettava, jatkuvatko kilpailua vääristävät vaikutukset, ja otettava huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto arvioidessaan asiaan liittyvää yhteisön etua jatkaa kantelun tutkintaa (asia T-60/05, UFEX ym. v. komissio, tuomio 12.9.2007, Kok., s. II-3397, 74 kohta). Jos komissio toimii näiden velvollisuuksien mukaisesti, se voi hylätä kantelun, vaikka rikkomiset ovat jatkuneet kauan ja ne ovat hyvin vakavia, mikäli komissio ei tukeudu aineellisesti paikkansapitämättömiin tosiseikkoihin eikä tee ilmeistä arviointivirhettä (ks. em. asia UFEX ym. v. komissio, tuomion 140 kohta).

60 Kyseisen oikeuskäytännön perusteella kantaja väittää selvästi virheellisesti, että väitetyn rikkomisen kesto ja sen vaikutusten jatkuminen eivät ole merkityksellisiä tekijöitä arvioitaessa yhteisön etua jatkaa tutkimusta.

61 Kantaja ei myöskään esitä mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin ymmärtää, miten väitettyjen rikkomisten kilpailua rajoittavat vaikutukset olisivat jatkuneet, kun otetaan huomioon se, että Juventus on nopeasti voinut ruveta kilpailemaan uudelleen Italian mestaruusliigan A-sarjassa ja mestarien liigassa. Kantaja ei myöskään osoita, miten Juventukselle aiheutuneet taloudelliset seuraukset ovat voineet vaikuttaa pysyvästi kyseisen seuran ja kilpailijaseurojen soveltamiin hintoihin.

62 Lopuksi on niin, että – toisin kuin kantaja väittää – sen teoreettisen mahdollisuuden perusteella, jonka mukaan urheiluinstanssit syyllistyvät tulevaisuudessa uudelleen riitautettuihin menettelytapoihin, ei voida katsoa, että käsiteltävässä asiassa ilmiannettujen toimenpiteiden vaikutukset jatkuvat.

63 Tästä ilmenee, että komissio saattoi perustellusti päätellä, ettei yhteisön etua ollut olemassa muun muassa sen vuoksi, että väitettyjen rikkomisten vaikutukset olivat päättyneet.

64 Kantajan väitteet on siis hylättävä selvästi täysin perusteettomina.

Mahdollisuus saattaa asia kansallisten tuomioistuimien käsiteltäväksi

65 Kantaja riitauttaa komission riidanalaisen päätöksen 45 ja 46 perustelukappaleessa esittämän päätelmän, jonka mukaan kantelu voitiin hylätä muun muassa sen vuoksi, että asia oli mahdollista saattaa vireille kansallisissa viranomaisissa ja tuomioistuimissa.

66 Komissio kiistää väliintulijan tukemana kantajan väitteet.

67 Tässä suhteessa on huomautettava, että tutkiessaan yhteisön edun asettamia vaatimuksia asiassa komissio voi ottaa huomioon sen, että kansallinen tuomioistuin tai viranomainen tutkii jo yhteistoimintajärjestelyn tai menettelytavan sallittavuutta EY 81 tai EY 82 artiklan nojalla (asia T-5/93, Tremblay ym. v. komissio, tuomio 24.1.1995, Kok., s. II-185, 62 kohta ja asia T-458/04, Au Lys de France v. komissio, tuomio 3.7.2007, 72 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

68 Silloin, kun kantelussa tarkoitetun rikkomisen vaikutukset ulottuvat olennaisilta osin ainoastaan yhden jäsenvaltion alueelle ja kun kantelija on saattanut tätä rikkomista koskevia asioita tämän jäsenvaltion toimivaltaisten tuomioistuinten ja hallintoviranomaisten käsiteltäväksi, komissiolla on näet oikeuskäytännön mukaan oikeus hylätä kantelu yhteisön edun puuttumisen vuoksi, edellyttäen kuitenkin, että kansalliset tuomioistuimet ja kilpailuviranomaiset pystyvät turvaamaan kantelijan oikeudet tyydyttävällä tavalla, mikä edellyttää sitä, että ne kykenevät selvittämään asian tosiseikat ja tämän perusteella toteamaan, merkitsevätkö kantelussa kyseessä olevat menettelytavat kilpailusääntöjen rikkomista (edellä 33 kohdassa mainittu asia Automec v. komissio, tuomion 89–96 kohta ja edellä 67 kohdassa mainittu asia Au lys de France v. komissio, tuomion 83 kohta).

69 Toisin kuin kantaja väittää, käsiteltävässä asiassa ilmiannettujen toimenpiteiden vaikutus Euroopan tasolla ei ole, kuten edellä 55 kohdassa on todettu, merkitykseltään huomattava, ja asian painopiste on Italiassa.

70 Kantaja ei myöskään ole esittänyt mitään seikkaa siitä, ettei sen oikeuksia ole mahdollista turvata tyydyttävällä tavalla Italian oikeudessa annettujen oikeussuojakeinojen avulla. Asiakirja-aineistosta ilmenee sitä vastoin, että yhdistys on yhtäältä tukenut Juventusta tämän TAR:ssä FIGC:n Corte Federalen 25.7.2006 tekemästä päätöksestä nostaman kanteen yhteydessä, ja toisaalta se on itse nostanut kanteen TAR:ssä CONI:n Camera di Conciliazione ed Arbitraton 27.10.2006 tekemästä päätöksestä. Sen perusteella, että TAR on todennut väliintulon tarkoituksettomaksi Juventuksen peruutettua kanteensa, ja sen perusteella, että yhdistyksen kanne on jätetty kansallisen oikeuden nojalla tutkimatta, ei voida kyseenalaistaa kantajalla ollutta mahdollisuutta saattaa asia kansallisten tuomioistuimien käsiteltäväksi (ks. vastaavasti edellä 67 kohdassa mainittu asia Au Lys de France v. komissio, tuomion 86 kohta). Yhdistys olisi lisäksi voinut saattaa asian Italian kilpailuviranomaisen käsiteltäväksi, mutta se ei ole käyttänyt kyseistä mahdollisuutta käsiteltävässä tapauksessa.

71 Juventukseen kohdistuneesta väitetystä paineesta olla käyttämättä kanneoikeuksiaan kansallisissa tuomioistuimissa on todettava, kuten kantaja itsekin tunnustaa kanteen 13 ja 364 kohdassa, ettei Juventukselta ole missään vaiheessa otettu pois oikeussuojakeinoja, jotka sillä oli käytössään kansallisella tasolla urheiluinstanssien valituselinten tekemien päätösten riitauttamiseksi.

72 Kantajan väitteistä, joiden mukaan italialaisilla tuomioistuimilla ei ollut mahdollisuutta kerätä tosiseikkoja määrittääkseen, merkitsivätkö kyseiset käytännöt EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomista, on lopuksi todettava, ettei niitä ole tuettu millään tavalla. Se, että kantaja on sitä mieltä, että komissiolla oli paremmat mahdollisuudet käsitellä sen kantelu, kuvastaa ainoastaan subjektiivista mielipidettä, joka ei voi pakottaa kyseistä toimielintä jatkamaan kantelun tutkimista ikään kuin se kuuluisi sen yksinomaiseen toimivaltaan.

73 Näin ollen on pääteltävä, ettei komissio ole tehnyt virhettä, kun se on katsonut, että asian saattaminen kansallisten tuomioistuinten käsiteltäväksi oli merkityksellinen tekijä kantelun hylkäämiseksi.

74 Kantajan väitteet on siis hylättävä selvästi täysin perusteettomina.

Asian rajallinen taloudellinen ulottuvuus

75 Kantaja riitauttaa etenkin kanteen 139–143 ja 150–157 kohdassa päätelmät, jotka komissio on esittänyt riidanalaisen päätöksen 42–44 perustelukappaleessa asian rajallisesta taloudellisesta ulottuvuudesta.

76 Tästä on huomautettava, että kantajan kanteen 151 kohdassa esittämiä lukuja, jotka koskevat Juventukselle aiheutuneita taloudellisia vahinkoja, ei ole esitetty komissiolle ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen yhteydessä toimen lainmukaisuutta on kuitenkin arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka toimen toteuttajalla oli käytössään sen tekemisajankohtana (ks. esim. asia T-424/05,

Italia v. komissio, tuomio 4.3.2009, 169 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Kuten komissio huomauttaa, kantajan toimittamat luvut on siis jätettävä tutkimatta, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

77 Kantaja on vastauksessa väittänyt kyseisten seikkojen tutkimatta jättämisestä, jota komissio on vaatinut vastineessaan, että näitä seikkoja on jo hahmoteltu sen kantelussa ja että komissio on loukannut hyvän hallinnon periaatetta, koska se ei ole missään vaiheessa pyytänyt yhdistykseltä mitään täydentävää tietoa tästä ja yleisemmin niistä sen kantelussa esitetyistä seikoista, jotka on riidanalaisessa päätöksessä katsottu riittämättömiksi.

78 Tästä on todettava, että työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin.

79 On kuitenkin komission tavoin todettava, että kantajan esittämä väite, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, on mainitussa artiklassa tarkoitettu uusi peruste ja se on näin ollen jätettävä tutkimatta.

80 Kantajan väitettä ei näet ole esitetty kanteessa eikä se liity komission yksilöimiin kanneperusteisiin. Kuten jäljempänä 100–106 kohdassa todetaan, kantaja on kanteessa esitetyn kolmannen kanneperusteen yhteydessä vedonnut lähinnä vain siihen, ettei komissio ole ottanut huomioon kantelussa esitettyjä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja. Kanteessa ei kuitenkaan ole mitään moitteita niistä kysymyksistä, jotka komission olisi pitänyt esittää yhdistykselle muun muassa kantelun kohteena olevien seuraamusten taloudellisesta vaikutuksesta Juventukseen.

81 Vaikka kantajan väitteet, jotka koskevat hyvän hallinnon periaatteen noudattamatta jättämistä, voitaisiin ottaa tutkittavaksi – mikä ei ole mahdollista –, komissiota ei voida kilpailuoikeutta koskevan kantelun hylkäyspäätöksestä nostetun kanteen yhteydessä kuitenkaan moittia siitä, että se ei ole ottanut huomioon sellaista seikkaa, jota kantelija ei ole saattanut sen tietoon ja josta se olisi voinut saada tiedon vain aloittamalla tutkimuksen (asia T-319/99, FENIN v. komissio, tuomio 4.3.2003, Kok., s. II-357, 43 kohta). Koska komissiolla on vain velvollisuus tutkia kantelijan sen tietoon saattamat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, sen tehtävänä ei ole osoittaa, toisin kuin kantaja väittää, että se on ryhtynyt tutkintatoimiin (asia T-432/05, EMC Development v. komissio, tuomio 12.5.2010, Kok., s. II-1629, 58 ja 59 kohta).

82 Lisäksi on todettava, että pelkästään yhdelle sellaiselle toimijalle, jolle on määrätty seuraamus, väitetysti aiheutuneiden taloudellisten tappioiden perusteella ei voida automaattisesti päätellä, että markkinoiden toimintaan on vaikutettu merkittävästi ja että komissiolla on tarve käyttää rajallisia voimavarojaan väitetyn rikkomisen tutkimiseen.

83 Komissio on käsiteltävässä asiassa huomauttanut riidanalaisen päätöksen 43 perustelukappaleessa – eikä kantaja ole sitä kiistänyt – että mestarien liigaan osallistuu vuosittain 32 seuraa ja että eräs toinen italialainen jalkapalloseura oli voinut osallistua siihen Juventuksen sijasta. Juventus on voinut ryhtyä uudelleen kilpailemaan muiden eurooppalaisten joukkueiden kanssa kaudella 2008/2009. Näiden seikkojen perusteella komissio on voinut riidanalaisen päätöksen 44 perustelukappaleessa perustellusti päätellä, että asian ulottuvuus oli rajallinen eikä yksityiskohtaisempien tutkimusten jatkamiseen ollut olemassa riittävää yhteisön etua.

84 Kuten edellä 55 kohdassa on todettu, näitä konkreettisia toteamuksia ei voida kyseenalaistaa sellaisilla kantajan yleisillä väitteillä, joita ei ole tuettu ja jotka koskevat yhtäältä jalkapallomarkkinoiden yleiselle toiminnalle väitetysti aiheutunutta vahinkoa ja toisaalta mahdollista vaikutusta jalkapalloseurojen soveltamiin hintoihin ja suurten seurojen välisen hiljaisen yhteistyön väitettyä riskiä.

85 Tästä seuraa, että kantajan väitteet asian taloudellisesta ulottuvuudesta on jätettävä osittain tutkimatta, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja ne on joka tapauksessa hylättävä selvästi täysin perusteettomina.

86 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että komissio saattoi perustellusti todeta, ettei markkinoiden toimintaan ollut vaikutettu merkittävästi, ja hylätä kantelun tällä perusteella.

87 Koska kantaja ei ole kyseenalaistanut kyseisen komission ensisijaisesti esittämän päätelmän laillisuutta, ei ole enää tarvetta tutkia, kuten edellä 43 kohdassa on todettu, onko komissio tehnyt virheen, kun se on toissijaisesti päätellyt, että kantelun tutkinnan jatkaminen olisi joka tapauksessa velvoittanut sen ryhtymään tutkintaan, jonka mittavuus oli suhteeton siihen nähden, miten epätodennäköistä oli, että kyseen voitaisiin todeta olevan rikkomisesta.

88 Kantajan esittämä neljäs kanneperuste on siis hylättävä osittain tehottomana, jätettävä osittain tutkimatta sen vuoksi, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja hylättävä osittain selvästi täysin perusteettomana.

89 Koska komissio on voinut pätevästi hylätä kantelun sen vuoksi, ettei tutkimuksen jatkamiseen ollut olemassa yhteisön etua, komission yksilöimää toista kanneperustetta, joka koskee oikeutetun intressin käsitteen virheellistä soveltamista, ei ole enää tarpeen tutkia, kuten edellä 32 kohdassa on todettu.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä

90 Kantaja väittää kanteen 38–42 ja 372 kohdassa, että riidanalaista päätöstä on perusteltu suppeasti ja ettei siinä viitata lainkaan niihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, joihin se on vedonnut hallinnollisessa menettelyssä. Kantajan mukaan asianosaiset tai tuomioistuimet eivät voi komission selitysten perusteella ymmärtää, miten komissio on soveltanut yhteisön kilpailuoikeutta käsiteltävässä asiassa.

91 Kantaja täsmentää vastauksessa, että komission olisi pitänyt selittää se oikeudellinen ja tosiseikkoihin liittyvä päättely, jonka perusteella se katsoi, ettei väitettyjen rikkomisten vaikutus jäsenvaltioiden kauppaan ollut riittävä, sillä tällainen arviointi on tehtävä ennen kuin komissio käyttää harkintavaltaansa kantelun hylkäämisen osalta. Kantaja väittää myös, ettei komissio ole vastannut sen väitteeseen, jonka mukaan urheiluinstanssien päätökset ylittävät Italian rajat ja niiden vaikutukset jatkuivat ajallisesti. Komissio ei lopuksi ole kantajan mukaan selittänyt, miltä osin sen tehtävä oli niin suhteeton riidanalaiseen tilanteeseen nähden.

92 Komissio kiistää kantajan väitteet.

93 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että yksittäistapausta koskeva päätös on perusteltava toisaalta niin, että päätöksen adressaatti saa tietää päätöksen syyt voidakseen tarvittaessa puolustaa oikeuksiansa ja tutkia, onko päätös asianmukainen, ja toisaalta niin, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia päätöksen laillisuuden (ks. edellä 67 kohdassa mainittu asia Au Lys de France v. komissio, tuomion 96 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

94 Tältä osin on huomautettava, että kun komissio perustelee päätöksiään, jotka se tekee kilpailusääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sen ei tarvitse ottaa kantaa kaikkiin osapuolten vaatimustensa tueksi esittämiin perusteluihin, vaan riittää, että se esittää päätöksen systematiikan kannalta olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset näkökohdat (asia T-387/94, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1996, Kok., s. II-961, 104 kohta ja asia T-111/96, ITT Promedia v. komissio, tuomio 17.7.1998, Kok., s. II-2937, 131 kohta).

95 Aluksi siitä kantajan väitteestä, jonka mukaan komission selitysten perusteella ei ole mahdollista ymmärtää, miten komissio on soveltanut yhteisön kilpailuoikeutta, on todettava, kuten edellä 7–9 ja 51 kohdassa on huomautettu, että komissio ei ole ottanut riidanalaisessa päätöksessä kantaa EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomiseen vaan se on oikeuskäytännön perusteella vain hylännyt kantelun sen jälkeen, kun se muun muassa esitti perusteluineen syyt sille, ettei markkinoiden toiminta ollut häiriintynyt merkittävästi. Kantajan esittämillä väitteillä siitä, että riidanalaisesta päätöksestä puuttuvat perustelut tältä osin, pyritään todellisuudessa riitauttamaan se, ettei komissio ole ottanut kantaa siihen, että kyseiset urheiluinstanssit ovat väitetysti rikkoneet EY 81 ja EY 82 artiklaa.

96 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee selkeästi, että komissio on hylännyt kantelun pääasiallisesti sen vuoksi, ettei kantajalla ollut oikeutettua intressiä, ja toissijaisesti sen vuoksi, että yhteisön etu puuttui.

97 Komissio on erityisesti yhteisön edun puuttumisen osalta selittänyt yksityiskohtaisesti ne syyt, joiden vuoksi se katsoi, ettei mahdollinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ollut riittävä ja että väitettyjen rikkomisten vaikutukset olivat päättyneet. Kantajan väitteillä, joiden mukaan komissio ei ole ottanut huomioon sen tältä osin esittämiä väitteitä, pyritään todellisuudessa riitauttamaan komission tätä seikkaa koskevien päätelmien perusteltavuus.

98 Tutkimuksen suhteettomuudesta rikkomisen toteamisen todennäköisyyteen nähden on todettava, että komissio on selittänyt päättelynsä selkeästi ja tukenut sitä riidanalaisen päätöksen 50–56 perustelukappaleessa.

99 Näiden seikkojen perusteella kantajan ensimmäinen kanneperuste on hylättävä selvästi täysin perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, ettei komissio ole täyttänyt tehtäväänsä kilpailupolitiikan täytäntöönpanijana ja suunnittelijana

100 Kantaja väittää etenkin kanteen 370–372 kohdassa, ettei komissio ole täyttänyt yleistä tehtäväänsä kilpailupolitiikan täytäntöönpanijana ja suunnittelijana, koska se on linnoittautunut menettelyyn perustuvien väitteiden taakse välttääkseen ensisijaisen velvollisuutensa, joka on valvoa yhteisön kilpailuoikeuden täytäntöönpanoa, ja koska se ei ole ottanut riittävästi huomioon kantelussa esitettyjä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja.

101 Tästä on huomautettava, ettei komissiolla ole velvollisuutta aloittaa menettelyjä yhteisön oikeuden mahdollisten rikkomisten toteamiseksi ja että kantelijoille annettuihin oikeuksiin ei sisälly oikeutta saada lopullista päätöstä siitä, onko väitetty rikkominen tapahtunut (asia T-204/03, Haladjian Frères v. komissio, tuomio 27.9.2006, Kok., s. II-3779, 27 kohta).

102 Komission on kuitenkin tutkittava tarkasti kantelijan komission tietoon tuomat tosiseikat ja oikeudelliset seikat (ks. edellä 33 kohdassa mainittu asia Automec v. komissio, tuomion 79 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-198/98, Micro Leader v. komissio, tuomio 16.12.1999, Kok., s. II-3989, 27 kohta).

103 Käsiteltävässä asiassa kantajan ja komission välillä käydyistä eri kirjeenvaihdoista ilmenee, että komissio on tutkinut tarkasti yhdistyksen komission tietoon tuomat eri tosiseikat ja oikeudelliset seikat. Kantaja ei kiistä sitä, että se on ollut useaan kertaan yhteydessä komission yksikköihin ja että nämä ovat esittäneet sille ylimääräisiä tietojensaantipyyntöjä, jotka koskivat muun muassa kantajan oikeutettua intressiä tehdä kantelu (ks. edellä 5 kohta). Komissio on hylännyt kantelun vasta sen jälkeen, kun se on vastauksena asetuksen N:o 773/2004 7 artiklan 1 kohdan nojalla lähetettyyn kirjeeseen saanut tietoonsa yhdistyksen esittämät täsmennykset ja huomautukset (ks. edellä 6 ja 7 kohta).

104 Kun otetaan huomioon kanteluun sisältyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat, on pääteltävä, että komissio on tutkinut kantelua asianmukaisesti ja että sitä ei voida moittia siitä, ettei se olisi täyttänyt tehtäväänsä kilpailupolitiikan täytäntöönpanijana ja suunnittelijana.

105 Lopuksi on todettava, että niillä kantajan väitteillä, joiden mukaan komissio ei ole kiistänyt tai tarkastellut mitään sen väitteistä, pyritään todellisuudessa riitauttamaan se, ettei komissio ole ottanut kantaa kantelun kohteena oleviin menettelytapoihin.

106 Tämän perusteella kantajan kolmas kanneperuste on hylättävä selvästi täysin perusteettomana.

Viides kanneperuste, joka koskee EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomista

107 Kuten edellä 22 kohdassa on todettu, kanteessa on tarkasti perusteltu osa "Oikeudellinen arviointi", joka koskee EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomista ja jossa lähinnä toistetaan väitteet, jotka kantelussa on esitetty ilmiannettujen toimenpiteiden osalta ja yhdistyksen komission 29.8.2008 päivättyyn kirjeeseen antamassa vastauksessa.

108 Tästä on huomautettava, että komissio ei ole riidanalaisessa päätöksessä ottanut kantaa siihen, että kyseiset urheiluinstanssit ovat väitetysti rikkoneet EY 81 ja EY 82 artiklaa, vaan se on vain hylännyt kantelun sillä perusteella yhtäältä, ettei kantajalla ollut oikeutettua intressiä (ks. edellä 8 kohta), ja toisaalta, ettei ollut olemassa riittävää yhteisön etua jatkaa tutkimusta (ks. edellä 9 kohta). Väitteet, jotka kantaja esittää EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomisesta, ovat siis tehottomia (ks. vastaavasti edellä 67 kohdassa mainittu asia Au Lys de France v. komissio, tuomion 104 kohta).

109 Kuten edellä 42 kohdassa on kuitenkin todettu, ei voida pitää mahdottomana, etteikö kantajan esittämillä väitteillä pyrittäisi myös riitauttamaan komission päätelmä, jonka mukaan vaaditun tutkimuksen laajuus oli suhteeton siihen nähden, miten epätodennäköistä EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomisen toteaminen olisi (riidanalaisen päätöksen 50–56 perustelukappale).

110 Kantajan väitteitä ei kuitenkaan tarvitse enää arvioida, koska – kuten edellä 86 ja 87 kohdassa on todettu – komissio on voinut perustellusti hylätä kantelun sen vuoksi, ettei markkinoiden toimintaan ollut vaikutettu merkittävästi (riidanalaisen päätöksen 41–49 perustelukappale).

111 Tästä seuraa, ettei viidennellä kanneperusteella voida missään tapauksessa perustella riidanalaisen päätöksen kumoamista.

112 Edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan, koska kantajan esittämät kanneperusteet ovat osittain tehottomia, ne on osittain jätettävä tutkimatta sen vuoksi, että niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja ne on osittain hylättävä selvästi täysin perusteettomina.

Oikeudenkäyntikulut

113 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

114 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että väliintulijan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

115 Koska kantaja on hävinnyt asian, sen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on tämän lisäksi velvoitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

116 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan perusteella väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne hylätään.

2) Associazione "Giùlemanidallajuve" vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Fédération internationale de football association (FIFA) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 19 päivänä maaliskuuta 2012.

E. Coulon
kirjaaja

I. Pelikánová
neljännen jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asian tausta 2

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset 3

Oikeudellinen arviointi 4

1. Kantajan vaatimukset komissiolle annettavasta määräyksestä 4

2. Kumoamisvaatimukset 4

Neljäs kanneperuste, joka koskee yhteisön edun käsitteen virheellistä soveltamista 6

Asian kansainvälinen ulottuvuus 7

Väitettyjen rajoitusten vaikutusten lakkaaminen 9

Mahdollisuus saattaa asia kansallisten tuomioistuimien käsiteltäväksi 9

Asian rajallinen taloudellinen ulottuvuus 10

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä 12

Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, ettei komissio ole täyttänyt tehtäväänsä kilpailupolitiikan täytäntöönpanijana ja suunnittelijana 13

Viides kanneperuste, joka koskee EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomista 14

Oikeudenkäyntikulut 14